



Görcs Annamária

GIMEX-HIDRAULIKA KFT.

Sikerült továbbfejleszteni, amit az alapító felépített

A győri Gimex-Hidraulika Kft. második generációs magyar tulajdonú családi vállalkozás. A cég története részben tipikus, részben pedig nagyon is egyedi. Az alapító Görcs Imre 22 éven át, a haláláig építette a vállalkozást, amelyet ma már a lánya, Görcs Annamária irányít ötfős menedzsment élén. Tevékenységi körükbe a hidraulika és a befogástechnika területén alkatrész-nagykereskedés és ahhoz kapcsolódó szerviztevékenység tartozik.

Görcs Imre 1993-ban mondhatni kényszervállalkozóként indult. Előtte huszonöt éven át a Rábánál dolgozott a gépimportosztályon mint kereskedelmi beszerző. Ezen a területen jelentős tapasztalatokat szerzett, ismeretségi körre tett szert az esztendőik során. A rendszerváltás után azonban a Rába a többi szocialista nagyvállalathoz hasonlóan elveszítette a piacainak jelentős részét, sok munkatársának kellett más megélhetés után néznie.

Ő pedig meghozta a döntést, és 44 évesen elindította vállalkozását a lakása nappalijában. Volt hozzá egy Erika típusú mechanikus írógépe meg egy faxkészüléke, emellett kapcsolati tőkéje, tudása, tapasztalata, nyelvismerete. Fő tevékenysége így gépipari elemek importja lett.

„Ő ezt a saját és a családja boldogulására szánta. Szerintem nem volt benne tudatos szándék, hogy felépít egy vállalatot. Tette a dolgát, élt a lehetőségekkel, a cég pedig szépen elkezdett nőni” – meséli a kezdeti időkről Görcs Annamária.

Édesapjának először titkárnőt kellett felvennie, majd megérkezett az első mérnök. Ezzel együtt pedig bejöttek a képbe olyan feladatok is a kereskedelem mellé, mint kisebb hidraulikus szerkezetek, például munkahengerek vagy tápegységek tervezése. Ezek összeszerelése pedig meghozta a szervizes igényt, tehát kellett egy szerelő is. Eleinte a szervizzel, szereléssel kapcsolatos tevékenység bérelt helyeken, ismerősöknél ment. Az évek során az irodailétszám is nőtt, az otthonuk alatti lakás megüresedett, odaköltözött a cég.

Egy idő után azt is kinőtték, és egyre inkább kellett az, hogy a két tevékenységi kör, az iroda és a szerviz egy telephelyen legyen. Sikerült is bérelni egy arra alkalmas épületrészt a városban, egészen 2006-ig ott működtek. A bérelt épületüket viszont a tulajdonosa eladta, így költözniük kellett. Akkor találtak rá Győr akkor kevésbé népszerű városrészében egy ingatlanra, amely a méretét tekintve ideálisnak tűnt, és ahol minden helyet kaphatott. Megvásárolták, így 2006-ban lett először saját telephelye a cégnek. Különválasztva, de egymás mellett működött az iroda és a műhely, ami családias hangulatot biztosított: egy légtérben dolgoztak az irodai kollégák, közvetlen kapcsolatban a szerelőkkel.

Aztán jött a gazdasági világválság, amellyel úgy küzdöttek meg, hogy segítette a több lábbon állás: amíg az autóiparnak erősen kitett befogástechnika jelentősen visszaesett, addig a hidraulikus javítások mértéke megnőtt. A válsághelyzetet ráadásul úgy sikerült menedzselni, hogy megfelelt az elsődleges szempontjuknak, amit a jó szakembergárda megtartása jelentett.

A létszám akkor 14-16 fő volt, épp a határára ért annak, amit az addigi kézi irányítással működtetni lehetett. Eljött tehát az ideje a szervezetépítésnek, hogy tovább tudjanak fejlődni. Ez pedig újabb jelentős kihívást jelentett.

„Édesapám elkezdett vezetői feladatokat leosztani, illetve menedzsmenet építeni. De nyilvánvalóan ő volt a lelke a cégnek, alapvetően mindenki Görcs Imrét kereste, az édesapám neve egyet jelentett a Gimexszel. Ez volt az élete” – jellemezte az akkori helyzetet Annamária. És az az időszak már az első generációváltásé is volt, ami minden vállalkozás esetében nagyon nehéz lépés. Mert az alapítónak ki kell adnia a kezéből

a felelősséget, és el kell döntenie, hogy kinek adja azt át, milyen konstrukcióban. És azt is el kell határoznia, hogy saját magát hová helyezi a rendszerben.

„Ő is érezte, hogy már nem bírja ugyanazt, amit korábban, és azt is, hogy jó lenne megtartani, továbbvinni, amit felépített. De ki legyen az, aki továbbviszi és milyen formában? Azt elég nyíltan kimondta, hogy nem szeretné, ha én lennék a közvetlen utód. Mert ez egy férfias szakma, és időnként nagyon keményen bele kell állni az ügyekbe. Nyilván meg akart kímélni sok mindentől, de hát nem így alakult a történet” – jegyezte meg.

Éppen ebben az időszakban, 2013-ban adódott egy lehetőség számukra: a velük osztatlan közös tulajdonú telken működött céget felszámolták,

így szabad lett a telephelyük. Élve az elővásárlási jogukkal ajánlatot tettek és nyertek.

Ezzel a húzással háromszorosára bővült a Gimex területe. Hozzájutottak egy háromszintes épülethez, amit belülről teljesen felújítottak, és odakerültek az irodák. A korábbi épületet pedig teljes egészében műhellyé és alapanyagraktárrá alakították.

Ekkor kezdődött a később tragikussá vált fordulat: 2014 februárjában kiderült Görcs Imre súlyos betegsége. Egy hónapja volt a diagnózis és az első műtéti beavatkozás között, hogy jogilag bebiztosítsa a céget.

„Végül azt a megoldást választotta, hogy kettőzük az ügyvezetői hatáskört. Én akkor kerültem be a körbe. Édesapám természetesen úgy tervezte, hogy meggyógyul, visszatér, és akkor ismét át lehet gondolni az utódlás kérdését. De erre már nem volt lehetősége” – mondta Görcs Annamária, hozzátéve, annyiban kegyes volt hozzá a sors, hogy még jó egy éven át az édesapját ott érezhette maga mögött, még ha csak a háttérben is.

Az élet tehát rendesen feladta a leckét a cégnek. Ott volt a vezetői csapat is, amely nyilván az alapító szabályrendszeréhez idomult az évek során. Itt is szükség lett változtatásokra. És érthetően mindenki, a vezetők, a dolgozók és a partnerek számára is megfogalmazódtak kérdések a folytonosságot illetően: hogyan tud a Gimex létezni Görcs Imre nélkül?

„Azért addigra nekem már kiépültek a személyes kapcsolataim a legnagyobb beszállítókkal. De miután én nem műszaki területen végeztem, számukra így is kérdéses volt, hogy tudjuk-e hozni azt a szintet, azokat a számokat, amikkel ők a magyar piacon kalkuláltak. Bizonyítanunk kellett, hogy a Gimex továbbra is alkalmas arra, hogy ellássa a magyarországi képviseletet. A két legnagyobb beszállítótól aztán idővel megkaptuk a pozitív visszajelzést, mind a kettőnél díjat nyertünk a többi ország képviseletéi előtt, ami nagyon erős igazolása annak, hogy elégedettek velünk” – tette hozzá. A helyzetet egyébként az is bonyolítja, hogy partnereik némelyikénél szintén generációváltás zajlik, ami ugyancsak zárójelbe tehet évtizedes kapcsolatokat is. De a jelek ebből a szempontból is biztatók.

Ami pedig a jövőt illeti, a cég zöldmezős telket vásárolt a jelenlegi épületük közelében, egy most indult új ipari park területén. Ott terveznek új telephelyet építeni a közeljövőben, ahogy a gazdasági helyzetük és a támogatási lehetőségek engedik.

Bizonyítanunk
kellett a két
legnagyobb
beszállítónk felé.

Az édesapám neve
egyet jelentett a
Gimexszel. Ez volt
az élete.